

Ruch Biblijny i Liturgiczny

Nr 4

ROK XXIX

1976

A R T Y K U Ł Y

Ks. Wacław Swierżawski

VETERA ET NOVA

W roku 1975 minęło sto lat od śmierci wybitnego pioniera, inspiratora i Ojca Ruchu Odnowy Liturgicznej — Prospera Paschalisa GUÉRANGERA, mnicha benedyktyńskiego z opactwa w Solesmes. Nazwisko to jest głęboko zapisane w tradycji kościelnej ostatniego stulecia. Dzieło zaś rozpoczęte przez niego osiągnęło w naszym wieku znakomitą dojrzałość. Wiadomo, jaką rangę miały sprawy liturgiczne na Soborze Watykańskim Drugim. Wiadomo także, w jakim znaczeniu mówi się dzisiaj o liturgii jako o źródle i szczycie życia chrześcijańskiego. Przed stu laty takie deklaracje były bardzo odosobnione. Wkorzeniając się coraz bardziej w mentalność współczesnych, odnajdują swoje właściwe znaczenie w duchu prekursorów i autentycznej tradycji.

Materiały tego zeszytu *Ruchu Biblijnego i Liturgicznego* są zestawieniem referatów wygłoszonych na Sympozjum, poświęconym pamięci i czci Opata z Solesmes w dniach 7—8 października 1975 r. zorganizowanym w Krakowie. Myśl ukazywania znaczenia nowych struktur liturgicznych i ich egzystencjalnego kontekstu przez interpretacje dokonywane według ducha tradycji, jakim było owo Sympozjum, ma już w Krakowie swoją tradycję. Podjęły tę inicjatywę Sympozja, noszące przewodnie hasło: „Vetera et Nova”. Po konfrontacjach jubileuszowych, poświęconych czci M. Kordela i Sługi Bożego Arcybiskupa J. Bilczewskiego, przyszła kolej na Opata Prospera.

Koncepcja Sympozjum była prosta. Wspominając przeszłość — zamierzała wydobyć z niej naukę dla problematyki współczesnej; wspominając sprawy liturgii z forum europejskiego — kierowała uwagę ku sprawom rodzimym. Właśnie tak dobór referatów jak tematyki wpływał z tych dwu zasad. Goście zagraniczni: B. Neunheuser, OSB, profesor benedyktyńskiego Ateneum San Anselmo w Rzymie, znany historyk kultury ze specjalizacją w zakresie liturgiki, naszkicował dynamikę procesów zainaugurowanych przez Guérangera i kontynuowanych w krajach Europy do Soboru Watykańskiego Drugiego; B. Fischer, profesor liturgiki na Wydziale Teologicznym w Trewirze, na przykładzie Niemiec przedstawił obecny stan reform liturgicznych.

Mając w ten sposób zarysowane w podtekście tło, dwaj polscy liturgiści: Ks. J. Sroka z Przemyśla i O. F. Małaczyński z Tyńca podjęli według tej samej pragmatyki odcinek rodzimej problematyki liturgicznej. W sumie chodziło o to, by zgromadzonych na Sympozjum Wykładowców liturgiki z Teologicznych Wydziałów i Wyższych Seminariów Duchownych przygotować do rzeczowej dyskusji, która miała doprowadzić do konkretnych wniosków. Podaje je osobne sprawozdanie, zamieszczone w niniejszym zeszycie. Pozostaje pytanie najbardziej egzystencjalne: jak zostaną przyobleczone w rzeczywistości, zrealizowany kształt postulatów wysunięte przez członków Sympozjum.

Z radością notujemy jeszcze fakt bardzo miły dla Sympozjum liturgicznego. W Sympozjum brał udział jeden z mnichów benedyktyńskich z kongregacji Solesmianskiej, wybitny i znany specjalista z zakresu historii i duchowości liturgicznej, O. J. Leclercq.

Obecny zeszyt RBL został poświęcony pamięci Opata Guérangera. Jednak przypominamy czytelnikowi polskiemu postać Ks. Michała Kordela, którego 40 rocznica śmierci przypada na rok bieżący. Nie bez racji — *si parva magnis comparare licet* — jest on uważany za polskiego Guérangera, a Kraków, dzięki fundamentom założonym przez niego wraz z dorobkiem Opactwa Benedyktynów w Tyńcu, za polskie Solesmes.

Kraków

KS. WACŁAW ŚWIERZAWSKI